

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1260/2020
27.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Јасминке Станојевић, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Александар Милеуснић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Ржг 229/19 од 25.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 27.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији предлагача АА из ..., изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Ржг 229/19 од 25.11.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача АА из ..., изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Ржг 229/19 од 25.11.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача АА из ..., за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу Р4и 137/19 од 23.09.2019. године, одбијен је приговор ради убрзавања поступка поднет суду дана 24.07.2019. године, од стране пуномоћника предлагача АА из ..., као извршног повериоца у извршном поступку И 7838/2010, који се пред Основним судом у Лесковцу, водио по предлогу извршног повериоца и других, против извршног дужника АД "ББ" из ..., ради наплате ночаног потраживања, а којим је тражио да суд усвоји приговор, да утврди да му је у том извршном поступку повређено право на суђење у разумном року, да наложи поступајућем судији да у најкраћем року од 15 дана предузме процесне радње које ће делотворно убрзати поступак, те да досуди трошкове поступка за састав приговора у износу од 6.000,00 динара, који ће бити исплаћени из буџетских средстава РС опредељених за рад судова, као неоснован.

Виши суд у Лесковцу је, решењем Ржг 229/19 од 25.11.2019. године, ставом првим изреке, одбио, као неосновану, жалбу пуномоћника предлагача АА из ..., Александра Милеуснића адвоката из ..., и потврдио решење Основног суда у Лесковцу Р4 и 137/19 од 23.09.2019. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, а предложила је да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе и разматрања правних питања у интересу равноправности грађана.

На основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 87/2018), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У поступку поводом ревизије против решења, сходно се примењују одредбе Закона о парничном поступку о ревизији против пресуде, у смислу члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд налази да у овом случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији предлагача, ради уједначавања судске праксе и разматрања правних питања у интересу равноправности грађана, јер се ради о чињеничним питањима која нису разлог за одлучивање о посебној ревизији.

Из тих разлога је одлука као у ставу првом изреке овог решења донета у смислу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија предлагача није дозвољена.

Одредбом члана 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС" бр. 40/2015), прописано је да су правна средства којима се штити право на суђење у разумном року: приговор ради убрзавања поступка, жалба и захтев за правично задовољење.

Пошто ревизија није правно средство којим се штити право на суђење у разумном року, сходно одредби члана 403. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку, следи да је ревизија предлагача недозвољена.

Из изложених разлога, одлука као у ставу другом изреке овог решења, донета је у смислу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

Трошкови поступка по ревизији предлагачу нису признати јер у том поступку није успела па јој не припада право на накнаду трошкова. Врховни касациони су је одлуку као у ставу трећем изреке овог решења донео у смислу одредбе члана 153. став 1. и 165. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић